

*Med juleøl
blir det glede*

readme er gratis og blir skrevet av og for studenter ved Data- og Kommunikasjonsteknologi ved NTNU.

17. årgang nr. 6, 2015

Redaksjonen

Redaktør
Stein-Otto Svorstøl

Økonomi
Stian Steinbakken

Layoutansvarlig
Patrick Skjennum

Medvirkende
Marie Andreassen Svanes
Odd Magnus Trondrud
Hans Henrik Grønsløth
Ragnhild Cecilie Neset
Karoline Velsvik Berge
Synnøve Soon Halle
Sandra Skarshaug
Ingvild Oxaas Wie
Sigurd Berglann
Mats Byrkjeland

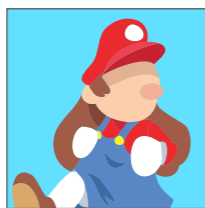
Eivind Kløvjan
Signe Carlsen
Bjørn Iversen
Fredrik Gram
Gustav Nore
Ask Jentoft

Kontakt

E-post
readme@abakus.no

Adresse
readme, Abakus
Sem Sælands vei 7-9
7491 Trondheim

Nettutgave
readme.abakus.no

Dataspillende jenter
Hvorfor blir de stigmatisert?

6

Ny HSP-avtale
Hvordan foregikk valgprosessen?

12

Fuktig flørt
Årets julevask er brennhet!

14

Leder

Redaktør: Stein-Otto Svorstøl

Her har du enda en utgave av **readme**. Bak den ligger det som vanlig både blod, svarte og en og annen tåre. Jeg måtte blant annet skrive denne lederartikkelen. Bortsett fra artiklene i **readme** dette semesteret, var sist jeg skrev lederartikler under tvang på videregående. Denne gangen tenkte jeg virkelig å gå inn for formatet.

For å få inspirasjon slo jeg opp hva en lederartikkel egentlig er. Som enhver elev på videregående gjør når han eller hun får en ukjent oppgave, oppsøkte jeg det frie encyclopedi, *Wikipedia*. Wikipedia kan fortelle oss at en lederartikkel er en «redaksjonell kommentar» hvor avisen skal gi uttrykk for sin mening i en eller flere saker. Jeg skal med andre ord få lov til å, helt uten motsigelser, presse mine meninger ned i ganen på deg. Samtidig gir jeg uttrykk for at resten av

redaksjonen står for de samme meningene. Spennende.

For ytterligere inspirasjon oppsøkte jeg gamle **readme**, som du for øvrig finner på **readme.abakus.no**. Jeg har lest et sted at det er viktig å lære av andres feil, og ikke minst kunnskap. Kanskje de tidligere redaktørene kan hjelpe meg i ånden, i kraft av sine lederspalter? Hva slags meninger har de ytret på **readme** sine vegne tidligere? Vel, det er så mangt. Blant annet har vi hatt lederartikkel om at forskjellige folk liker forskjellig mat, om tallet 2013 og noe om domino og tid – jeg datt av halvveis. Det var lite meninger å spore, men mange interessante problemstillinger.

Jeg prøver meg på å ytre meningen min likevel: Å skrive lederartikkel er vanskelig. Derfor lar jeg nestleder skrive de neste. Karakter 4.

Kusma ingen adgang!

Tekst: Signe Carlsen
Foto: Karoline Velsvik Berge

I begynnelsen av oktober var 17 personer med tilknytning til NTNU og HiST mistenkt smittet av kusma. Nå nærmer tallet seg 100, og sykdommen har spredd seg videre til studentmiljøene i både Oslo og Bergen.

Hysterimangel

En skulle tro at en voksende epidemi ville føre til frykt og uro blant Trondheims studenter. Sykdomshysteri er ikke akkurat et ukjent fenomen blant Norges befolkning, noe vi ikke trenger å gå lengre tilbake enn til svineinfluensautbruddet i 2009 for å finne. Derfor er NTNUs nonsjaluante reaksjon utrolig overraskende og frustrerende.

For det første har NTNU gjort en dårlig jobb med å opplyse studentene om utbruddet: Informasjon om hvordan utbruddet startet, hvordan smitte kan unngås og hvilke permanente konsekvenser kusma kan forårsake, er opplysninger de aller

fleste står foruten. En må undersøke sykdommen på eget initiativ, og når alle bruker ulike kilder til å skaffe seg informasjon, er dette en oppskrift på et kaos av falske rykter.

Et mekka for virus

I løpet av de siste 15 årene har antall årlige kusmautbrudd i Norge ikke overskredet 35 tilfeller. Det har altså ikke vært et problem å kontrollere kusmautbrudd etter at MMR-vaksinen ble en del av barnevaksinasjonsprogrammet. Hva gjør utbruddet i år så annerledes? Studentene. For å ikke bli smittet anbefales det å opprettholde god håndhygiene, unngå tett kontakt og unngå deling av drikke. Under en festival som UKA lar ikke dette seg gjennomføre. Spesielt vanskelig blir det når de som faktisk er syke bestemmer seg for at UKAs festligheter er noe de ikke kan gå glipp av, og møter opp på konserter og fester – et rent paradys for spredningslystne virus.

I tillegg er det mange smittede som møter opp i forelesning og på lesesal for å ikke havne bak med skolearbeidet. Dette viser igjen at kusmautbruddet ikke blir tatt på alvor, og at folk setter egeninteresser foran andres sikkerhet. Det burde være mer fokus på og tilrettelegging for at de syke skal holde seg hjemme i hele perioden de er smittsomme.

Alle er utsatt

Kusmautbruddet i Trondheim har ikke blitt tatt like seriøst som det burde. Det trenger ikke å oppstå frykt eller hysteriske tilstander, men en sykdom som kusma bør respekteres. Dersom ikke studentene tar ansvar og visse forholdsregler for å unngå smitte, vil epidemien vokse videre, og mang en eksamensperiode og julefeiring vil gå i vasken. For hvis du fortsatt ikke har fått det med deg, så er det faktisk fullt mulig å bli smittet selv om du er fullvaksinert mot sykdommen.

En innføring i personlig økonomi

Tekst: Odd Magnus Trondrud
Illustrasjon: Ask Jentoft

Har du god råd? Dårlig råd? Synes du selv at du spiser for mye nudler og drikker for lite øl? Vet du hvor mye penger du kan bruke uten å måtte ta av matbudsjettet? Du er for gammel til å ikke ha kontroll på din personlige økonomi.

«Personlig økonomi» er et begrep. Det har med penger å gjøre. Eller, økonomiske midler blir kanskje riktigere. *Dine* økonomiske midler blir vel enda riktigere. På folkemunne er det snakk om kunsten å balansere *penger inn* og *penger ut*. Hva er nå disse merkelige begrepene? Vi forklarer med...

... et enkelt eksempel

Der vi møter Per, som er en student. Han tar opp fullt studielån og stipend, betaler husleie og har ingen ekstra inntekt eller sparepenger. Utover husleien har ikke Per andre utgifter – dette er en forenkling, et triks du kanskje kjenner igjen fra fysikk. Hver måned får altså

Per en mengde penger fra Lånekassen (penger inn), og må betale husleie (penger ut). Hvis differansen mellom penger inn og penger ut er negativ er Per i en knipe – inntekten hans strekker ikke til å betale husleien! Per må enten finne seg et billigere sted å bo eller skaffe seg ekstra inntekt ved å være studentassistent i ITGK.

Om differansen er positiv derimot, har Per penger til overs. Hurra! Disse pengene kan brukes på *hva han vil*. Horer og sprit, for eksempel. Så lenge Per betaler husleien og ikke bruker mer penger enn det han sitter igjen med etterpå, kan vi klappe ham på ryggen for å være en kar med kontroll på sin personlige økonomi.

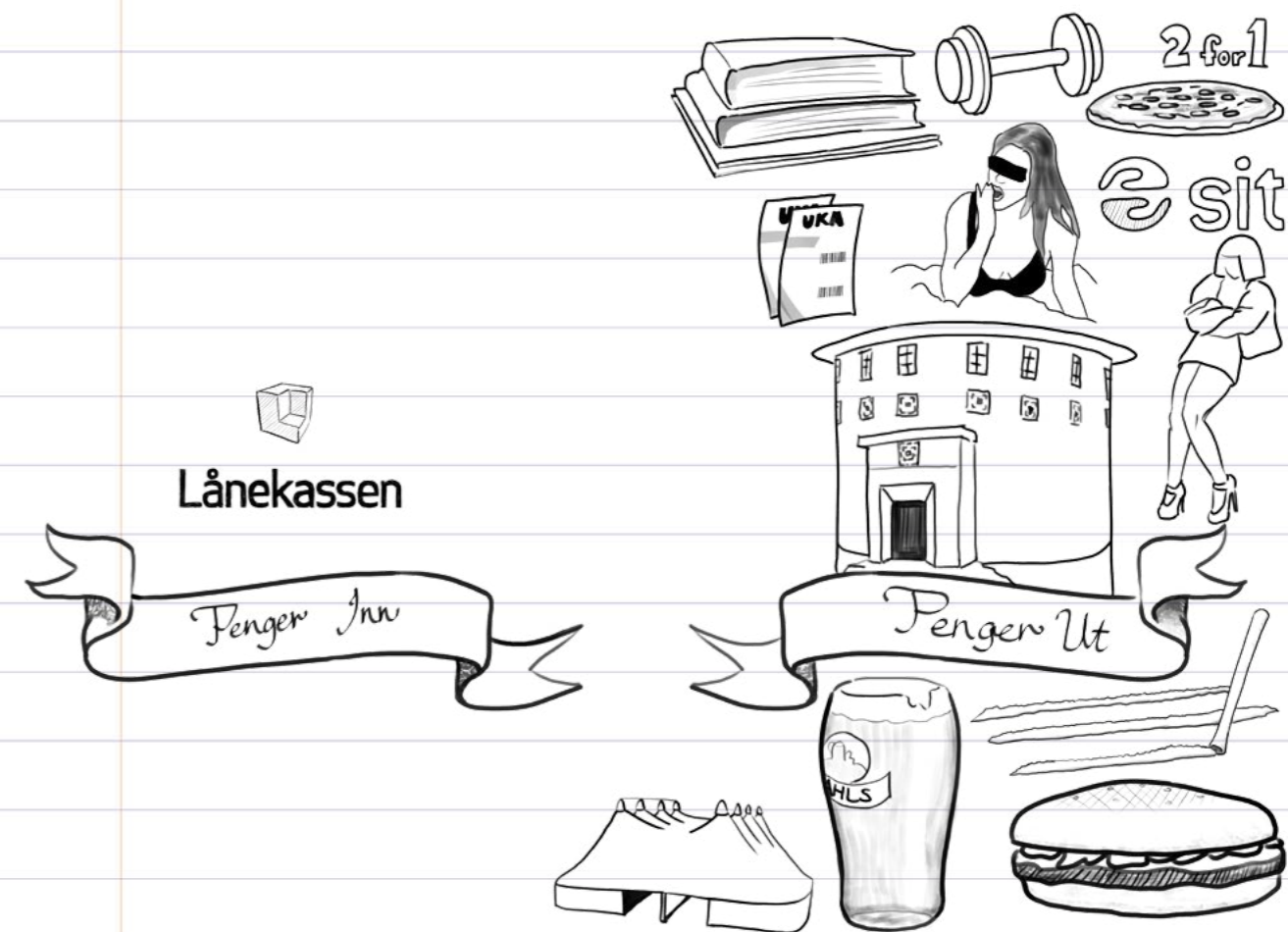
Virkeligheten er vanskeligere

I virkeligheten har man flere utgifter enn bare husleie, og mange har også andre inntekter enn bare studielån. Mat er noe de aller fleste

bruker penger på. Horer og sprit er det også mange som bruker penger på. Men hvor mye penger skal man bruke på sånt? Vi fortsetter å følge Per.

Per får fortsatt studielån og har husleie som må betales. I tillegg bruker han penger på mat. Husleie og mat er altså utgifter, mens studielånet er en inntekt. Vi kunne sagt at Per sitter igjen med differansen mellom studielånet og summen av husleie og matutgiftene sine til å kunne bruke på hva han vil – noe han gjør. Men matutgiftene er ikke nødvendigvis konstante, da man kan dekke sitt nødvendige næringsbehov for både lite og veldig mye penger. Han kan spise Sesamburger tre ganger om dagen, eller kun hvit ris og grønnsaker. Mengden penger han «må» bruke på mat kan justeres fra dag til dag.

Dette gjør ting både enklere og vanskeligere. Enklere fordi det gir Per mer fleksibilitet. Om

han *virkelig* skulle trenge en hundrings til amfetamin, kan han bytte ut et par grandiser med noe rimeligere. Eller droppe en runde nattmat. Vanskeligere fordi det er mer strevsomt å planlegge rundt variabler enn konstanter. For å «løse» dette kan Per bestemme seg for at matutgiftene hans ikke skal overstige en gitt sum hver måned. Så lenge differansen mellom inntekter og utgifter ikke er negativ, kan vi si at Per har kontroll på sin personlige økonomi.

...Buh-budsjett?

Dette kan kalles et *budsjett*, og er en form for økonomisk planlegging. Et budsjett er ikke en historie eller transaksjonsoversikt – det forteller deg ikke hvor mye penger du har brukt, men heller mengden du har *tenkt* å bruke. Det er en forenkling hvor vi prøver å forutsi hvor mye penger som trengs for å dekke variable inntekter eller utgifter. Om Per skulle bruke mindre penger enn planlagt på mat har han mer penger å bruke

på horer. Men hva om Per ender opp med å bruke mer enn planlagt?

Da sitter han i det. Spesielt hvis han har budsjettert med å «gå i null» – altså å ha like mye inntekter som utgifter – ettersom han da har brukt penger han egentlig ikke hadde. Om han har budsjettert med å gå i pluss, ville han kunne brukt av horepengene for å dekke den ekstra matutgiften. Gitt at Per ikke allerede har brukt de. I så fall ville han hatt skikkelig bruk for litt sparepenger.

Sparepenger er penger du har spart, til forskjell fra penger du ikke enda har brukt. Å spare er å sette noe til side for et fremtidig formål. Det er å aktivt velge å ikke bruke en sum med penger, til forskjell fra penger man «sparer» ved å kjøpe melkesjokolade kun når det er to-for-én tilbud. Hvis Per går inn for å bruke mindre penger enn planlagt på mat, vil han kunne spare forskjellen, som han kan sette av til et

fremtidig behov for ekstra matpenger i tilfelle han skulle bruke for mye på horer.

En lekeplass av muligheter

Pengene kan også settes av til et fremtidig økt horebehov, som kan være like lurt hvis Per har en tendens til å ofte oppsøke horer. Men dette oppmuntrer ikke til en endring i Pers adferd. Hvorfor la være når han allerede har satt av penger til det – så og si «gitt seg selv lov»? Med kontroll på din egen økonomi og et bevisst forhold til hvordan du oppfatter pengene du har tilgjengelig, vil du bedre kunne ta kontroll over de økonomiske aspektene ved livet ditt – som for de fleste av oss er *alle* aspektene. Ingenting er gratis.

Denne artikkelen er dessverre ikke en fullstendig innføring i personlig økonomi. For mer informasjon kan du sette deg ned og ta en grundig gjennomgang med deg selv. Du kan også sjekke ut [reddit.com/r/personalfinance](https://www.reddit.com/r/personalfinance).

JENTER OG GAMING

Stigmatisering, sexisme og underrepresentasjon av kvinner i gamingmiljøet.

*Tekst: Marie Andreassen Syvanes
Illustrasjon: Synnøve Soon Halle*

Gaming blir vanligvis forbundet med gutter. Det man kanskje ofte glemmer er at det også finnes mange jenter som *gamer*. Jentene blir sett på som en minoritet innen spillkulturen, men det viser seg faktisk at omtrent halvparten av alle gamere er jenter. Likevel blir jentene ofte «glemt» og plassert i bås på bakgrunn av kjønn. Hvorfor er det slik?

Kvinner hører hjemme på kjøkkenet

Trakassering er et utbredt problem innen gaming. Innen online-spilling har det faktisk gått så langt at mange velger å skjule at de er jenter når de spiller over nett for å unngå nettopp dette. Det ventes gjerne drittstenging og sexvitser hvis for eksempel den du spiller mot holder på å tape mot deg som er jente. Årsaken ligger kanskje i det at gaming tidligere har vært forbeholdt gutter. Det har vært deres arena, og plutselig kommer

det ei jente som liker akkurat det samme – som til og med er bedre!

Gamere kan bli knyttet til stereotyper. En typisk stereotyp forbundet med dem, er at de er nerder eller sosiale tapere som bare sitter inne og spiller spill hele dagen. Dette ser man at ikke stemmer i det hele tatt, ettersom mesteparten av de som gamer er helt normale. Både for jenter og gutter har det lenge vært ok å tulle med at alle gamere er tapere, men å se en hel sesong av favorittserien sin på en dag, eller 10 timer med fotball hver søndag blir derimot sett på som helt innafor.

Mange ser kanskje på Datateknologi som linjen der alle gamerne er. Er det faktisk slik at alle gamer? Jeg spurte jentene i 1. Datateknologi om de gamet, og hvilke spill de eventuelt spilte. Det viste seg at 60% sa at de spilte,

og overraskende nok var det mest populære spillet «The Sims». Men det er selvfølgelig ikke bare «The Sims» som spilles. «Skyrim», «FIFA», «Fallout», «League of Legends» og «Grand Theft Auto» er noen litt heftigere eksempler på spill som datajentene koser seg med på sene kvelder.

Hva, gamer du?

Det er en del stigmatisering ute og går i gamingmiljøet. De siste årene kan det se ut som at jenter som gamer har blitt mer utbredt og akseptert, men faktumet er at guttene fremdeles er skeptiske til å slippe det motsatte kjønn inn i deres territorium. Et klassisk eksempel på dette er:

Gutt: «Å, så kult at du gamer!»

Jente: «Ja, kan jeg være med dere og spille?»

Gutt: «Ehm, nei, du er jente.»

Jenter kan altså bli sett på som *inntrengere* i gamermiljøet. Årsaker til dette kan blant annet være at helt siden spillindustriens begynnelse har guttene vært hovedkonsumentene av spill. I tillegg husker jeg fra barndommen at det var meningen at vi jenter skulle leke med dukker og Barbie, fordi samfunnet hadde bestemt at det er det jenter liker, selv om jeg foretrakk mer «guttete» ting som Lego og Action Man.

Nettopp dette kan være en grunn til at gutter i større grad enn jenter føler seg mer tiltrukket til spill som for eksempel «Call of Duty», som inneholder mye våpen, vold og blod. Mange vil nok mene at jenter egentlig skal spille spill som «Candy Crush», «Nintendogs» og «The Sims», selv om en del jenter foretrekker litt mer «hardcore» spill.

Hvor er jentene?

Til tross for at nesten halvparten av alle som

spiller er jenter, er ikke spillene utviklet for dem. For eksempel er kvinnelige spillkarakterer sterkt underrepresentert i spillene. Dette kan man blant annet se ved at først nå, i 2015, kom verdens mest populære fotballspills serie – FIFA – med et spill der kvinnelag er representert. Mange av de mannlige gamerne var selvfølgelig i harnisk over dette: «Er det ingenting i denne verden vi gutter kan ha i fred?» Spillutviklings selskapet DONTNOD slet med å finne en utgiver til spillet «Remember Me» fordi de hadde en kvinnelig protagonist i spillet. Dette på grunn av at enkelte utgivere mente at hovedkarakteren måtte være en mann for at spillet skulle kunne oppnå suksess.

Jeg har selv reagert på antall spill og spillomslag som inneholder svært objektiviserte, brystfagre kvinner, hvis eneste formål tilsynelatende er å tiltrekke oppmerksomheten til gutter. Allikevel kan man se tendenser til bedring. Lara Croft,

hovedkarakteren i «Tomb Raider», har blitt mye mindre sexy i de nyere spillene i serien, og det har også blitt lagt større fokus på personen bak karakteren. Dette kan tiltrekke seg både gutter og jenter.

Ja, jenter *blir* stigmatisert, trakassert og er underrepresentert både i spill og i spillkulturen. Så hvorfor er det slik? Det er nok mye på grunn av spillindustrien, media, samfunnet og den mannsdominerte historien til gaming. Dette sier seg nesten litt selv når det faktisk finnes tråder på forumer med titler som «Kan jenter spille 'Call of Duty'?» og «Er jenter som spiller stygge?». Forhåpentligvis vil fordommer mot jenter som spiller forsvinne etter hvert, og vi kan håpe at det også vil bli et litt større fokus på jentene i spillindustrien i fremtiden. Og til slutt må nok alle bare akseptere at man kan bli slått av en jente i en «FIFA»-match, selv om det kanskje svir litt.

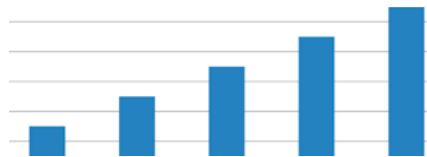
Gløsløken

Se under for artikler. Ikke over. Under. Dust.

Jenteprosjektet ADA virker mot sin hensikt

Tekst: Mats Byrkjeland

GLØSHAUGEN – NTNU og Jenteprosjektet ADA sine delprosjekter *Jentedagen* og *Teknologicamp for jenter* virker mot sin hensikt, meddeler IME i en fersk rapport. Etter man startet disse prosjektene har antall jenter som har søkt teknologilinjene økt med over 15 % – en suksess i manges øyne. Men en uforventet bieffekt av dette er at hver ekstra jente har tiltrukket seg tre gutter, noe som tilsvarer en gutteøkning på 45 %. Dette har ført til at det i 2015 ble tatt opp 65 % jenter og 147 % gutter ved NTNUs teknologiske studielinjer. «Uansett hvor effektive Jentedagen og Teknologicampen har vært, ser vi ikke forbedring i jenteandelen. Det er en skummel tanke», forteller Jan Jansen, leder ved IME, og viser til at det innen 2020 forventes at teknologistudiene vil bestå av 369 % jenter og 1063 % gutter.

Ekteparet Moser med oljefunn i musehjerter

Tekst: Mats Byrkjeland

NTNU – Det nobelprisvinnende ekteparet May-Britt og Edvard Moser har igjen gjort et oppsiktsvekkende funn, nemlig råolje i musehjerter. «I kjertelen *olius mucius* som finnes rett innenfor hjernebarken i venstre hjernehalvdel til de fleste musarter kan man finne spor av olje, ikke ulik den man finner i Nordsjøen», forteller en ivrig May-Britt Moser. Hun kan også fortelle at det ikke er ubetydelige mengder man finner i disse kjertlene. «Den største mengden olje vi har funnet i en enkelt mus til nå er cirka hundre tusen liter», avslører Moser, og legger til, «Men med mer forskning og utvikling av tilpasset borreutstyr skal man ikke se bort fra at man kan finne en milliard liter olje i en enkelt gnager.» Dette tilsvarer rundt seks millioner oljefat, som vil si at man med omtrent 90 mus kan produsere like mye olje som Norge gjorde totalt i 2013.

Oppdagelsen har ført til oppstandelse i forskningsmiljø både ved NTNU og internasjonalt. Gunnar Bovim, rektor ved NTNU, er stolt over ekteparet

Moser: «Det er klart at en slik oppdagelse ikke bare vil ha mye å si for den norske oljeindustrien, men også internasjonalt. Man skal ikke se vekk fra at det vanker en ny Nobelpris til Moser-paret.»

Asthma Buddy

LED-lys, astmamedisiner, Raspberry Pi og en teddybjørn.

Tekst: Aleks Gisvold, master i programvaresystemer, jobber hos Ciber
Layout: Sigurd Berglann

Da jeg skulle velge masteroppgave valgte jeg å jobbe videre på resultatet av emnet «Kundestyrt prosjekt». Dette på tross av at jeg ikke hadde veldig mye positivt å si om emnet i ettertid. Noen ganger kan det føles litt rart at fem år på Gløshaugen resulterte i en snakkende teddybjørn.

Hvorfor valgte jeg allikevel å jobbe videre på samme tema? Fordi det var enkelt. Ved å bygge videre på vår oppgave i «Kundestyrt prosjekt» hadde vi allerede fått en kickstart på det årlange arbeidet som masteren er. Jeg og min makker, Esben Aarseth, hadde uavhengig av hverandre sett for oss å jobbe videre på temaet om barn med astma, og hvordan gjøre det enklere for dem å gjennomføre krevende behandlinger for å holde sykdommen i sjakk.

Etter 5–6 øl og en rask prat på Abakus' sommerfest, var det bestemt. Det neste året

skulle vies til å påminne, instruere, belønne og skape forståelse blant barn med astma, ved hjelp av programmering og digitale hjelpemidler.

Intens produktutvikling

På et tidlig stadium utviklet vi et titalls prototyper for hva vi ønsket å lage. Jobben som produktutvikler var spennende, men det var hele tiden vanskelig å finne en tilknytning opp mot forskning. Temaet for masteroppgaven er tross alt å forske på noe, ikke å utvikle et produkt. Produktet er bare et hjelpemiddel på veien. Vi fokuserte vel mye på det i starten, men veilederen penset oss etter hvert inn på rett spor. Dermed landet vi på at vi ønsket å utforske mulighetene for bruk av «gamification» og fysiske brukergrensesnitt for å behandle barn med astma. Spesifikt ønsket vi å se hvordan disse to temaene kunne hjelpe barna med å gjøre dem mer bevisste på bruken av medisiner på daglig basis.

Robotbjørn

Ved hjelp av en Raspberry Pi som samlet støv i en skuff, LED-lys, et «lag din egen teddybjørn»-sett, en NodeJS-server og utallige kopper dårlig kaffe hadde vi etter hvert klart å snekre sammen noe som lignet mer på en Furby enn det neste store gjennombruddet innen medisin. Vår nye venn het AsthmaBuddy, og var en teddybjørn med mange ulike funksjoner som tale, gjenkjenning av RFID, kommunikasjon via lys og oppkobling mot en egen dedikert Android-app.

Neste problem var bare å finne testobjekter som ville prøve ut produktet vårt og gi oss verdifulle data og tilbakemeldinger. Å finne barn i alderen 3–7 år, som bor i Trondheim og er villig til å delta i et forskningsprosjekt er lettere sagt enn gjort. Dette krevde mange e-poster og stor innsats, og jeg fraråder alle fremtidige masterstudenter å rette seg inn mot en så spesifikk brukergruppe. Det skaper ofte flere problemer enn løsninger.

Athens i Paris

Folketomt. Minnerikt.

Tekst: Hans Henrik Grønsløth
Foto og layout: Patrick Skjennum

I november dro noen **readme**-medlemmer til Paris for å delta på Athens-programmet. Du vet, de greiene som ble omtalt i den saken du ikke leste på Innsida tidligere i høst. Det ble en lærerik uke full av opplevelser.

Hva er Athens?

Athens er et utvekslingsprogram hvor en gruppe universiteter i Europa byttelåner studenter i en uke. Det arrangeres mot slutten av hvert semester og er tilgjengelig for studenter i 2. til 5. klasse, litt avhengig av hvilket fag man ønsker å ta. På athensprogramme.com kan man se hvilke universitet som tilbyr hvilke fag. Der listes også krav til årstrinn og forkunnskaper. Man kan søke på opptil seks fag og får beskjed en liten måned før kurset begynner om man fikk plass her eller der, eller ingen steder.

Får man plass er NTNU skikkelig julenissete og deler ut et stipend på 3000 kroner for å spe på reise- og losjoutgifter – meg bekjent helt uavhengig av oppnådd karakter. Og ikke bare får man spenn for å tilbringe en uke i en fet europeisk by, man får også 2–3 studiepoeng for faget, så hvis man reiser 3–4 ganger kan man kanskje få dyttet det inn i studieplanen med litt goodwill fra studieveileder. Man får tilbud om et relativt rimelig vandrerhjem i gunstig avstand til universitetet, men dette er valgfritt. På den ene siden er det kjekt å bo sammen med og bli kjent med andre Athens-deltakere, men man kan antagelig finne billigere og bedre greier på for eksempel Airbnb.

Fredag 13. november

Vår første dag i Paris ble ikke helt som forventet. Flyturen startet bra – vi satt tilfeldigvis foran en

medstudent fra NTNU som også skulle delta på Athens-programmet. Nå kjenner vi Cathrine fra Lommedalen. Hun er hyggelig. Bra flytur til tross, bagasjen fant ikke frem til Paris, men valgte å henge noen dager i Amsterdam. Etter å funnet tannbørste og boxere setter vi oss på en restaurant for å spise litt andebryst og drikke vin sammen med vårt nye bekjentskap fra flyet.

Plutselig kommer det en telefon fra en bekymret mor. Hun lurte på om vi lever. Vi sjekker nyhetene. 17 mennesker er meldt døde. 24 mennesker. 40 mennesker. Vi bestemmer oss for at det er bedre å prøve å komme seg hjem enn å bli værende. Alle taxier er opptatt. Vi går i folketomme gater, holder god avstand til stedene det er meldt om angrep. En politimann stopper oss, spør hvor vi skal. Han har skuddsikker vest og automatvåpen. Vi får beskjed om å gå holde oss i små bakgater. «Good

luck», sier politimannen før han beveger seg i retningen vi kom fra. Etter en drøy times vandring finner vi omsider en taxi med grønt lys på taket. Vi kommer oss hjem til vandrerhjemmet. Mandag holdes ett minutt stillhet på skolen. Våre tanker er fortsatt med de berørte.

Faglig opplegg

Til tross for angrepene ble det faglige opplegget gjennomført etter planen. **readme** sine utsendte tok faget «Mining of Massive Datasets» ved Telecom ParisTech. Det var lagt opp slik at man hadde forelesning kl. 9–12, to timer lunsj og deretter lab kl. 14–17. Faget var todelt. De første dagene fikk vi introdusert *PageRank*-algoritmen og *MapReduce*. En av laboppgavene var å implementere *MapReduce* i *Apache Hadoop*, noe som var litt knotete, men likevel interessant og en nyttig erfaring.

Siste halvdel av uken fikk vi utdelt en haug med tweets og fikk spørsmål om vi ikke kunne «finne noe interessant» ved å se på hvilke «hashtag»-er som ofte forekommer i samme tweet. Måten man gjorde dette på var å bruke litt grafteori fra forelesningene til å bygge en graf med «hashtag»-er som noder, og la vektete kanter representere antall ganger «hashtag»-ene forekommer i samme tweet. For å finne «hashtag»-er som er sterkt koblet, implementerte vi en algoritme for å løse «densest subgraph problem». Alt i alt veldig lærerikt, men kanskje noe mer tidkrevende enn vi hadde håpet.

Sosialt opplegg

Vanligvis innebærer Athens-ukene at lokale studenter arrangerer ulike sosiale evenement for å supplere det faglige. En velkomstfest, en avslutningsfest og noe turistete greier var planlagt,

men på grunn av hendelsene fredag 13. november valgte man å droppe store fellesopplegg. Jeg vet ikke om det finnes en «Athensfølelse», men hvis det gjør det ble den i så fall litt amputert.

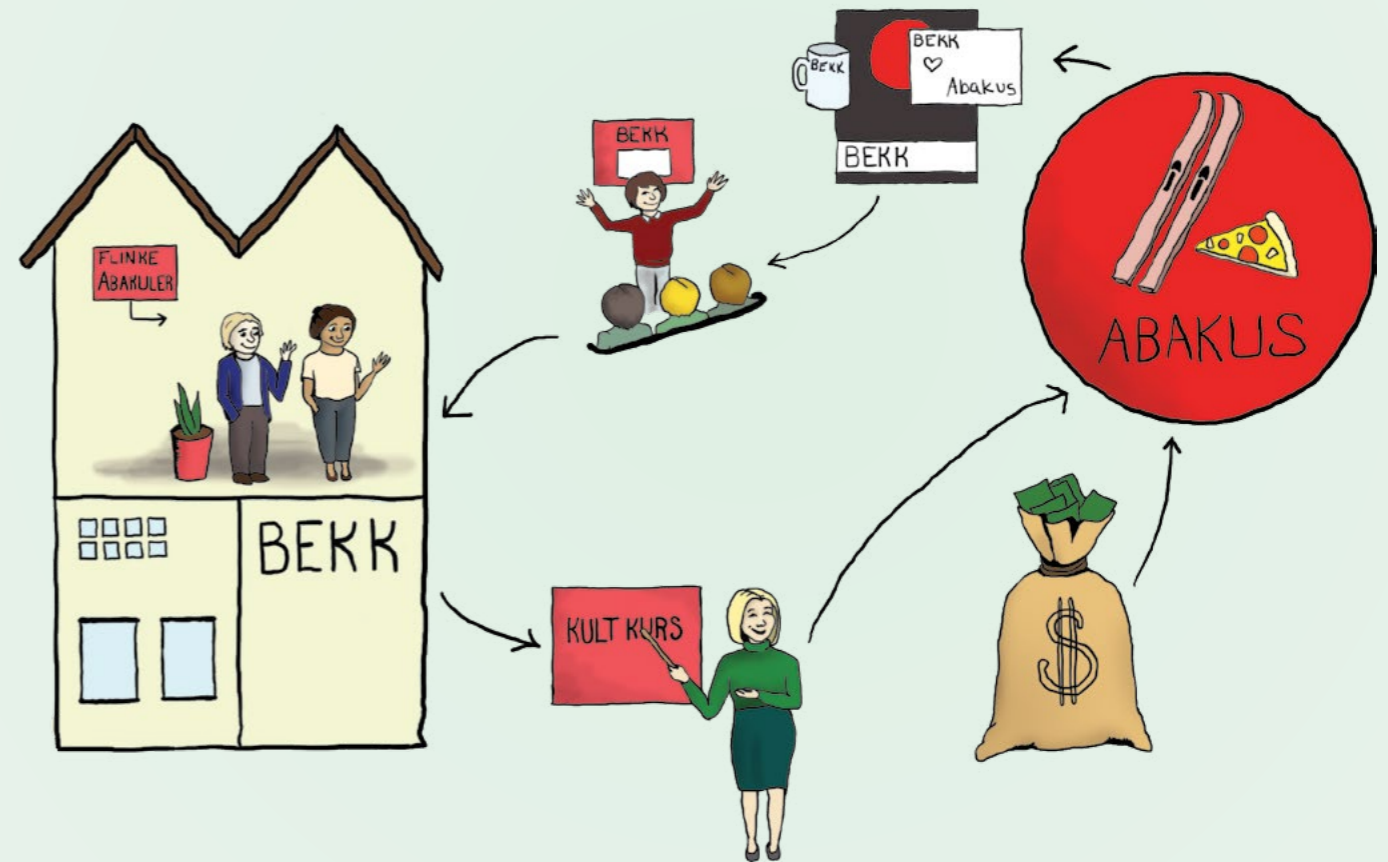
Vi greide heldigvis å skape noen sosiale opplevelser på egenhånd: Én kveld endte vi opp på en intern universitetsbar uten europeiske penger i lommene. Heldigvis var vi sammen med blide og gavmilde franskmenn som digget Henrik Ibsen. Vår nære relasjon til herr Ibsen gjorde oss i deres øyne fortjent til å drikke på husets regning langt ut i morgentimene. Trivelige greier.

Søk Athens!

Neste runde Athens arrangeres allerede til våren. Stikk innom athensprogramme.com, finn et fett fag i en fet by, søk og få en opplevelsesrik uke du vil huske resten av livet.

HSP- maskineriet

Tekst: Stein-Otto Svorstal
Illustrasjon: Ragnhild Cecilie Neset

For noen uker siden var det stor ståhei på Drivhuset da hovedstyret skulle presentere ny hovedsamarbeidspartner. Da kaken var spist og kaffekoppen tømt, stod ennå mange igjen og undret: Hva i alle dager er en HSP – og hvordan velger man det?

Abakus har samarbeid med mange bedrifter om blant annet kurs og presentasjoner, men hvert tredje år har man valgt en bedrift som står oss enda litt nærmere. Denne kalles hovedsamarbeidspartner. Denne ordningen begynte i 1999, men da var dette samarbeidet kun et sponsorat, altså en bedrift som sørger for økonomisk stabilitet for foreningen. Den første til å ta på seg ansvaret var Andersen Consulting, selskapet som i dag er bedre kjent som Accenture. Avtalen var viktig, spesielt da «Dot com»-boblen hang truende over oss. Siden den gang har vi fortsatt med én hovedsponsor, men med tiden har forholdet endret seg fra å være et sponsorat til et samarbeid. At en bedrift kan bidra med kunnskap til komitémedlemmene,

og ha engasjement for studentene, er sentralt når hovedstyret atter en gang skal skaffe en hovedsamarbeidspartner.

Mer enn kroner og øre

Å skaffe HSP er en ganske lang og tung prosess, og den begynner lenge før den gamle avtalen utløper. Denne gangen var de ansvarlige, lederen av Abakus Kristine Steine, og lederen av bedriftskomiteen Eivind Skjelmo Kristiansen, i gang allerede i april. **readme** satte seg ned med disse, for å få bedre innsikt i hvordan det hele egentlig henger sammen.

Det første man gjør er å se på hva man ønsker ut av en avtale. Dette er noe hele Hovedstyret gjør i fellesskap, spesielt ved å se på foregående HSP. De siste seks årene har BEKK vært vår hovedsamarbeidspartner, og de har blant annet arrangert miniseminar, hvor de flyr inn flere ansatte, samt toppledelse, for å dele sin kunnskap med oss. For å hjelpe førsteklassingene gjennom førsteåret, holder de både kurs og

bedriftspresentasjon for å motivere dem, og viser med det at det er gode muligheter for jobb ved endt studie. For å lære opp komitémedlemmene våre arrangeres «Kickstart» hver høst. Også her bidrar BEKK med sin kunnskap, og flyr inn flere kunnskapsrike folk. Ut fra dette kom vi frem til at vi ønsket en HSP som er engasjerte i å dele sin kunnskap med studentene, og gjøre studenthverdagen bedre.

HSP-prosessen

Så når man hadde fått en idé om hva man ønsket av en avtale, satte Kristine og Eivind seg ned for å kartlegge aktuelle bedrifter. Basert på tilstedeværelse i Trondheim, størrelse på bedriften og omsetning, kom Bedkom-lederen og foreningslederen i fellesskap frem til en liste med bedrifter som kunne være aktuelle. Listen bestod av femten bedrifter, og i juni fikk disse et informasjonsskriv om det å være hovedsamarbeidspartner for Abakus. Skrivet forsøkte å besvare hva det å være HSP innebærer, samt hvorfor bedriften skulle ønske å bli det.

Samtidig forsøkte Kristine å innhente mest mulig informasjon om hvordan prosessen hadde vært gjort tidligere. Forrige gang, i 2009, var det Hans Jordnærhet Klirrkliir Se på Meg Ørjan Bøe Thygesen som var leder av Abakus. Kristine forteller at det var godt å ha noen direkte erfaringer å lene seg på, ikke bare wikisider. Ørjan tipset blant annet om at det ville være lurt med et informasjonsskriv, for det viste seg nemlig forrige gang at bedriftene blir veldig glade for å være informerte, spesielt før de skal gå inn i en ny prosess.

Tross oppfølging over sommeren var det flere av de femten som datt av lasset. Det kan være flere årsaker til at en bedrift ikke ønsker å være hovedsamarbeidspartneren vår, forteller Kristine, men stort sett handler det om at det ikke passer helt inn i deres rekrutteringsstrategi. Eivind og Kristine møttes med de gjenværende bedriftene under itDAGENE 2015. Utgangspunktet for disse møtene var å si noe om hvilke forventninger Abakus hadde til en avtale, basert på tidligere

avtaler, fordi man ikke ønsker en dårligere avtale enn den man allerede har. Man ønsket seg en engasjert HSP, som er interessert i et samarbeid, ikke bare kjøpe seg fordeler.

Å vise engasjement gjennom et papirdokument er vanskelig, men heldigvis var det opp til bedriftene å få til. De fikk en frist for å stille med et utkast til en avtale. Sammen med avtalen gav de et tall på hvor mye penger de var villige til å betale for å få deres avtale med Abakus. Om de leverte forslagene sine i god tid, gikk Eivind, Kristine og nestleder Thomas Ulvøen gjennom dem for å gi kommentarer og rettlede dem med utgangspunkt i dagens avtale. Det er viktig å merke seg at dagens avtale ikke er offentlig, av hensyn til at dette kan gå ut over bedriftens rekrutteringsstrategi. Med andre ord sier Abakus-representantene aldri noe direkte om hva den inneholder. Det de kan si noe om er alt det foregående HSP gjorde som var helt offentlig. Eksempelvis trenger du ikke lete lenge for å finne ut hvor mange bedriftspresentasjoner BEKK har hvert semester.

Trygt og godt

Da alle hadde levert forslag, ble disse skrevet ut. Hovedstyret møttes, og leste gjennom forslagene. Hvert eneste punkt i hver avtale ble grundig diskutert, før HS til slutt stemte. Valget falt igjen – enstemmig – på BEKK, som HS mente viste det største engasjementet, ikke bare økonomisk, men også for studentene. Kristine, Eivind og hovedstyret sier seg fornøyd med avtalen, og håper studentene i Abakus også vil trives med BEKK de neste årene. Vi gleder oss!

Abakus' tidligere hovedsamarbeidspartnere

2010-2016 - BEKK Consulting
2008-2010 - Accenture
2004-2008 - Steria
2002-2003 - Accenture
1996-2001 - Andersen Consulting (heter i dag Accenture)

Baijeklang.

Ting du bør vite som siving

Docker

Tekst: Stein-Otto Svorstal

Å sette opp et større system med mange komponenter kan være vanskelig. Det er mye å installere og mye å starte. Hvorfor ikke bare la alt gå automatisk?

Alle som har forsøkt å lage et eller annet system som består av mer enn bare én komponent, for eksempel både en server og en database, har innsett at det kan ta nokså lang tid å sette opp på nye steder. Først må du installere databasesystemet og legge inn data. Serveren må konfigureres til å snakke med akkurat denne databasen. Kanskje skal systemet sende e-post også? Ytterligere konfigurasjon. Dette tar tid.

Automatisering

Dette høres jo ikke så ille ut om det bare skal gjøres én gang, men hva om du skal sette det opp flere steder? Hva om den samme tjenesten skal kunne leveres fra flere servere, slik at du kan bruke lastbalansering til å takle et stort antall brukere? Det er kjedelig å sette opp for eksempel ti servere, og så passe på at alle er oppdatert og kjører som de skal. Og hva hvis enda en utvikler blir med, og må bruke tid på å sette opp et miljø hun kan utvikle i? Én time på å sette opp dette, er én time mindre å bruke på utvikling.

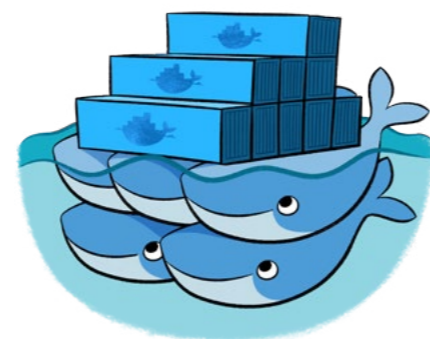
Det du trenger er Docker – en plattform for å lage virtuelle maskiner, og kjøre dem. Hensikten er å kunne forhåndsdefinere hvordan en maskin skal se ut ved å skrive en *Docker-fil* som definerer den. Filen brukes til å bygge et bilde av en virtuell maskin, slik at enhver maskin med Docker kan kjøre den. Den vil da fungere likt over alt. Med *vanlige* virtuelle maskiner må du installere ting manuelt første gangen, for så å lagre et bilde av den virtuelle maskinen. Det er med andre ord Docker-filen som skiller Docker fra tradisjonelle virtuelle maskiner. Et annet viktig poeng er at en vanlig virtuell maskin krever et gjesteoperativsystem i bunn, noe som gir stor «overhead». Docker er langt lettere og har noe som kalles «containers», som er lettvektsgaver av operativsystemer. Dette lar deg sette opp ting slik du ville gjort på en vanlig maskin, men det tar langt mindre minne og plass.

Bli en lettveker

Hva kan du definere med en Docker-fil? Jo, du kan jo begynne med operativsystemet. Liker du best Ubuntu eller CentOS, eller noe helt annet? Du velger selv. Deretter legger du til kommandoer for installasjon av det som trengs, som for eksempel databasesystem,

og henter inn prosjektkode via *git* eller ved å kopiere inn filene. Kommandoer vil fungere på samme måte som på operativsystemet du valgte i første omgang, så det er bare å fylle inn det som trengs.

Når du har laget et *Docker-image* kan du dele det på Docker Hub, en side som fungerer litt som GitHub. Her finner du også mange andre du kan laste ned og kjøre. Det er også her operativsystemet du baserer ditt bilde på hentes fra. Nysgjerrig? Ta en kikk. Det vil garantert redusere eksamensstresset ditt.

Ting du ikke bør vite som siving

Søtpotetet

Tekst: Fredrik Gram

Nypotet spises i Irland når det er hungersnød; skal du være hipp, spiser du søtpotet. Som oransje vitamin A-bombe er den mer enn en kulinarisk matopplevelse – den er også manisk sunn.

Kawaii

Ikke alle superhelter bruker kappe, og selv det mest bedrøvelige ansikt kan være trendsettende: Bak skrukkete skall og over gjennomsnittlig størrelse – vi snakker jordepler på normalt én kilo – gjemmer det seg avsendige mengder *betakaroten*. Og *betakaroten* dannes som kjent om til vitamin A i kroppen din, så ikke bare får du nydelig hud – synet nyter godt av det også.

I 100 gram søtpotet er det 14 000 IU vitamin A, tilsvarende nesten fem ganger anbefalt daglig inntak av næringsstoffet. Sammenlignet med hvite poteter, som kun inneholder 2 IU, kan dette virke en smule i overkant. For mye vitaminer er tross alt giftig for kroppen. Da er det sikkert betryggende å vite at *betakaroten* er en inaktiv form av vitamin A, og kroppen din omdanner kun akkurat den mengden den anser nødvendig.

«*What's the yams?»*

Stikk i strid med de siste stavelsene, er ikke

søtpoteten beslektet med andre poteter. Fremtredende likheter ligger i høyt fiberinnhold, sør-amerikansk opprinnelse, og til dels i fasaden, som i overensstemmelse med andre rotfrukter er ganske lite appellerende. Nei, hurlumheien opprinner heller i biologisk gruppering av plantene disse vokser fra, hvorav hvite poteter tilhører nattskyggefamilien, mens søtpoteten på sin side er av vindelfamilien. Så etter egenskaper å dømme er søtpoteten en potet, men å kalle den for det blir for dumt.

I USA kalles søtpoteten på folkemunne for «yam», et forsøk på å rette opp i gamle brølere som dessverre ender med å forvirre mer enn det oppklarer. I samsvar med normen for navngiving av amerikanske stedsnavn – søk etter «Paris, USA» på Google og se selv – er «yam» lånt fra en annen rotfrukt som bærer overfladiske likheter med poteten. Og den er tørr og jævlig, ikke søt og næringsrik. «*What's the yams?»* Ikke søtpotet. Så feil kan man ta.

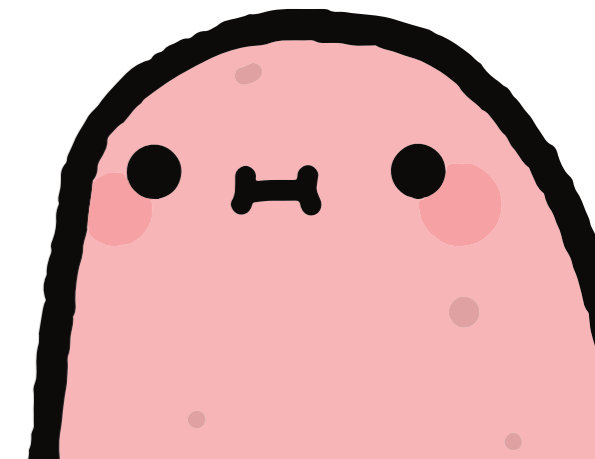
Potetenes potet

Det kjekke med søtpoteten er at den har sin plass til de fleste matretter. Akkurat som hvite

poteter kan den bakes i folie, stekes i båter, stekes som fries, moses med stavmikser, moses med potetmoser, moses med gaffel, moses med tastaturet. Eller man kan bare koke og spise den med skallet på om man føler seg lat.

For kreative sjeler er søtpotetpizzaen det neste steget å ta. Bland sammen 400 gram most søtpotet uten skall, 120 gram hvetemel og ett egg, og deigen har så og si gjort seg selv. Fordel det deretter utover en smurt langpanne, og forstek bunnen på 200 grader i 15 til 20 minutter. Kast litt diverse ting på pizzaen, stek til osten er gyllen – normalt rundt 15 min – takk meg senere.

Søtpoteten er fin dere. Ikke la den slippe unna kostholdet deres.

Når nettene blir lange

*Tekst: Stian Steinbakken
Layout: Sandra Skarshaug*

Det er sent på kvelden. Samtlige er fulle, og Fredrik ligger på et saueskinn i forførende positur. Det snør kanskje ikke ute, men juleånden begynner sakte men sikkert å sive inn i våre hjerter. Hvordan havnet vi her? **readme** har testet juleøl.

Mens LaBamba vinner Ludøl, går vi gjennom vår egen lille ølprøvelse. **readme** har igjen traversert polets hyller og tatt med seg flaskene med finest motiv og høyest prosent. Det å spytte ut øl er blasfemi i våre øyne, især øl som koster over 100 kroner flaska. Derfor reduserte vi antall testobjekter til 40, fra fjorårets 57. Dette var også for å gjøre opp for at vi i fjor ikke engang fikk gjennomført hele testen. Å redusere mengden etanol hjalp noe, men 40 enheter er fortsatt mye å teste på én kveld.

Kanel, lakris og nellik er smaker som for mange assosieres med jul, og disse smakene preger

også mange av ølene vi har testet. *Mange* av dem. Flere av produsentene er konservative, og holder seg til julebørsten slik vi kjenner den. De er like. Altså, veldig like: Du kan skylle glasset mellom hver øl, spise mellom slagene, ja, du kan om så skumme en runde med Listerine gjennom kjeften – de fleste vil fortsatt smake likt. De smaker juleøl, sånn er det bare. Majoriteten av bryggene vi testet avlet fram bombastiske reaksjoner som «helt ok», «smaker øl» og «jeg husker ikke at jeg drakk den engang». Så når testen nå skal forfattes er det mer appellerende å fokusere på de som faktisk skiller seg ut. Så la oss ta for oss de som avlet reaksjonen «nam», i stedet for «tam».

Barnas øl

Den første ølen som virkelig pirret smakssansene hos juryen var Berentsens «Stjerneskudd – Krydret JuleAle». «Denne ville jeg delt med pappa» uttrykket en av testerne, og fulgte opp

med at det var den første ølen han faktisk kunne fullstendig kjenne smaken på. For den smaker nemlig pepperkakedeig. Du husker den følelsen av jul fra da du var barn? Den magiske, eventyrlige følelsen? Hvis ikke denne ølen vekker denne nostalgiske følelsen i deg, må du nok bare innse at denne delen av deg er død. Beklager. Personlig gjenoppliver «Stjerneskudd» akkurat denne følelsen i meg, og en kan ikke forvente stort mer av væske på flaske. I tillegg til å vekke følelsen av å være seks år gammel og ligge våken natt til julaften, har den en relativt vennlig literpris på 137,90 kroner, noe som er ganske bra til å være juleøl. En veldig god tår som med sine 6,5 % går rett inn i testpanelets hjerter.

«Slamdonk»

Det kan være at vi alle fortsatt svevde på avbrekket som «Stjerneskudd» tilbød i kontrast til forgjengerne, men ølen vi testet rett etter ble også

“

Det er ikke vi som tester ølen, det er ølen som tester oss.

svært godt mottatt. «Corsendonk Christmas Ale» distribueres i en oppsynsvekkende, sylindrerformet metallkontainer, som ville fått moren min til å si «den der må du ta vare på etter at du er ferdig, så jeg kan bruke den til å ha sysaker i». «Corsendonk» kommer i en 75 centiliter spradende vinflaske, så det er nok av det gode. Med en fylldighet på 8,5 % leverer «Corsendonk» et godt kick for de som frykter å gå gjennom julen edru. Tenk deg å gå gjennom julen upåvirket. Faktisk bruke tid med familie, og ta inn øyeblikkene. Gud forby. «Corsendonk» er god, med mye fylde, samtidig som den både smaker og dufter av de typiske julekrydrene. Vi antar at denne ølen ville gått godt overens med mat, men hva vet vel egentlig vi?

I bølter og spann

Men alle var ikke like gode. Flere av eliksirene vi smakte havnet på den andre siden av skalaen. I likhet med Ludølen som foregikk parallelt med

testen, hadde vi også en bøtte til å helle uønsket dritt i. Den første ølen som gikk i bøtta var Nøgne Øs «Special Holiday Ale», eller «HolidAle» som vi ville navngitt den om det var vårt øl. For denne var virkelig «special». «Tyktflytende», «kvaæ» og «crazy shit» var uttrykkene som ble brukt for å beskrive denne oljelignende substansen. Vi kunne jo alltid latet som vi syntes den var god, og kommet med påstander som at «jeg liker at den ikke var lett å svelge jeg, da varer den jo lengre», men vi holdt oss for gode for slik pretensiositet. Nøgne Ø vet som oftest hva de driver på med, men denne ble bare for spesiell for oss. Kanskje er den midt i blinken for deg? Ironisk nok kom «Special Holiday Ale» ut som en av vinnerne i *dinside.no* sin juleøltest. Vi stiller spørsmålsteget ved deres testmetode.

Disse er bare toppen av ølfjellet. «Hod Julebrygg» har jeg tydeligvis markert med en ekstraordinær

stjerne, og 5/5 på skalaen. Det er litt rart, for jeg kan ikke huske hvordan den smakte, men den må ha vært god. I følge notatene mente en av testerne at den luktet urin, men ellers har den fått god respons hos resten av panelet. I følge notatene var den lysere enn de andre, og gav et avbrekk fra alt det mørke. Den skal ha hatt en litt treaktig smak, med hint av «smokey granbar». En annen knekkert som kom godt ut av testen var Nøgne Øs hveteøl «Hvit jul». «Dette er den beste sommerferien jeg har hatt i desember! Som en tysker på sommerferie.» Siden de lysere ølene kom så godt ut, viser det seg kanskje at alt vi egentlig vil ha til jul er vanlig øl, men med en fin etikett? Uansett var årets juleøltest nok en suksess, og vi håper den i det minste har gitt deg litt innsikt i hvilke øl du vil velge som akkompagnement gjennom høytiden. God jul!

Conservapedia

Wikipedias mindre pålitelige motstykke

Tekst: Eivind Kløvjan
Illustrasjon: Synnøve Soon Halle

Alle vet nok at Wikipedia ikke er den mest pålitelige kilden i verden, men det er vel neppe den liberale biasen til nettstedet du først tenker på da. Det gjorde derimot den amerikanske advokaten og konservative aktivisten Andrew Schlafly, som i 2006 skapte Conservapedia på grunnlag av nettopp dette.

Conservapedia er for Wikipedia omtrent det samme som Fox News er for CNN. Det er i hvert fall slik grunnleggeren selv beskriver det – en mann som mente at det var på høy tid at dette liberale og anti-kristne knutepunktet ved navn Wikipedia endelig fikk litt skikkelig, konservativ konkurranse.

Det å lese artikler på Conservapedia er stort sett enten hysterisk morsomt, eller direkte tragisk. Dette er kanskje noe av det mest spennende og interessante med hele nettstedet – uansett hvor forutsigbart du tror det er, venter det

alltid en og annen overraskelse i hver artikkel. For eksempel hadde du sikkert forventet at de som skrev artikkelen om evolusjon skulle nevne termodynamikkens andre lov – akkurat det er jo nesten en selvfølge. Men at de også bestemmer seg for å dra zoofili inn i bildet, er nok heller overraskende. For det finnes visstnok en vesentlig korrelasjon mellom zoofili og tro på evolusjonsteorien, altså.

Forutsigbart interessant

«Science is liberal and anti-American.» Denne setningen innleder artikkelen «Science», og er bare ett eksempel på en merkelig type «pangstart» som gjengår i veldig mange av artiklene på nettstedet. Faktisk er det en slags attraksjon i seg selv å lese disse plutselige litterære eksplosjonene og se nøyaktig hvor sinnssyke og bombastiske utsagnene iblant blir. Så her kommer et utvalg av noen av mine favoritter: Artikkelen «Logic» innledes nokså

stilfullt med «The most logical book ever written is the Bible», og «Economics» med den heller forutsigbare «Economics is the study of opportunity.» «Abortion» har en noe snillere introduksjon: «Abortion is the induced termination of a pregnancy, often causing fetal pain». Rene englesangen til sammenligning. Men så skifter vi plutselig gir: «Abortion has two victims: the unborn child, and the mother who can never forget the loss she caused.»

Men i enkelte tilfeller velger de faktisk å trække litt rundt salaten: I artikkelen «Barack Hussein Obama» blir det presentert som et «interesting side note» at kvinnen som verifiserte Obamas fødselsattest *døde i et flykrasj i 2013*. «Interestingly enough», fortsetter artikkelen, var hun den eneste av ni personer som døde i krasjet. Underfundig, altså. Andre ting av interesse i denne artikkelen inkluderer linker til undersider som for eksempel lister Obamas ulike talefeil gjennom hans tid som president, eller en

annen underside bestående av 41 punkter med «bevis» på at Obama er muslim. Dere husker kanskje at jeg nevnte at artiklene generelt sett enten er hysterisk morsomme eller direkte tragiske? Denne faller nok inn i sistnevnte kategori.

Conservapedia vs. Abakus

Apropos lister – dette er de veldig gode på. «Counterexamples to Relativity», for eksempel, inneholder 47 punkter som «motbeviser» relativitetsteorien, i artikkelen om formelen $E = mc^2$ konkluderes det første avsnittet med setningen «Simply put, $E=mc^2$ is liberal claptrap». En annen liste som er av spesiell interesse finner vi i artikkelen «Worst College Majors»: En artikkel som spesifikt omhandler studieretninger som, ifølge artikkelforfatterne, etterlater studenten med relativt få jobbmuligheter og et forvridd eller ultra-liberalt verdenssyn. Ganske høyt på listen over «undergraduate majors», fra 8.-4.-plass, finner vi henholdsvis «Hispanic

studies», «black studies», «LGBT studies», «Secularism», og «Women's studies». Det var vel egentlig ganske forutsigbart. Noe som er adskillig mindre forutsigbart, er at vi på 2. plass i listen over «Graduate programs» finner «Computer Engineering». Jasså, ja.

Det er ikke alltid du trenger å lese en hel artikkel for å forstå omtrent hva den handler om. I artikkelen «Violence», for eksempel, finner vi til sammen åtte lenker til andre artikler, med titler som for eksempel «Murder and homosexuality», «Atheism and mass murder», «Atheism and rape» og «Atheism and sadism.» Ganske klar tale der, altså. Inspirert av dette bestemte jeg meg for å slippe løs det virkelige beistet, Conservapedias «endgame», om du vil: «Atheism».

«Release the beast!»

«Atheism» er den nest mest besøkte artikkelen på hele Conservapedia – like under

«Homosexual Agenda» – er omtrent 30 000 ord lang, og har en referanseliste på over 250 punkter. Det hele fremstår primært som et sykt propagandaverktøy: På venstre side av skjermen ser du underoverskrifter av typen «Atheism and child pornography» og «Atheism and incest», mens det på høyre side flagrer forbi bilder av ulike ateister, med bildebeskrivelser à la «The atheist philosopher Peter Singer defends the practice of bestiality.»

Jeg har sikkert presentert Conservapedia på et veldig subjektivt vis – og det er faktisk også litt av poenget. Man må tross alt vise litt kildekritikk uansett hva man leser, og aldri ta alle ord for gode. Så besøk gjerne nettstedet selv om du vil. Til og med jeg kan jo innrømme at det finnes noen artikler – gjerne de korte og litt obskure – som både er velskrevne og veldokumenterte – så det skal de absolutt ha for. Så var det bare å finne dem, da.

Så bra for deg

JEG FIKK BARE B PÅ EKSAMEN

DREP MEG NÅ

*Tekst: Ingvild Oxaas Wie
Layout: Karoline Velsvik Berge*

Skal du først skryte, gjør det direkte. «Humblebrag» er den nye Gløshaugen-sporten.

I dagens samfunn finner vi mange forskjellige typer mennesker: Snille og slemme, gløsing og dragvollinger. Det har seg heldigvis sånn at alle ikke er like. Tenk hvor kjedelig verden hadde vært da. Da hadde alle vært enige om alt, eller alle ville ha drept hverandre. Det er en fin tanke, den første altså: Det å være enige. For da hadde antagelig ingen klaget eller vært irritert på hverandre. Er det så sunt som det høres ut som? Det er sunt å klage litt, men noen ganger blir det litt for mye av det gode. For her på Gløshaugen har klaging nesten blitt en ny idrett.

Som student har man et og annet å klage på, at vi får lite penger fra Lånekassen for eksempel. Å klage er en av våre favoritt hobbyer, og vi er omtrent like glade i det som vi er i å ta en pils. Slik

har det seg, at dersom du vil starte en samtale med noen, så er det bare å se rundt i rommet, himle med øynene og se litt frustrert ut. Da finner du fort et menneske som vil høre på hva du har å melde, eller noen som faktisk kanskje tenker helt likt. Denne personen er kanskje din fremtidige bestevenn, gratulerer. Bare gå deg en tur, og du kan høre musikken av klager rundt deg. «Herregud, jeg har så mye å gjøre», «Nei, jeg fikk bare B på eksamen.» Vent litt, du fikk *bare* B på eksamen? Og likevel vil du at vi skal synes synd på deg?

Her kommer roten i mye av klagingen vi finner på Gløshaugen, nemlig sniskryt. Det er ikke kult, for det vi alle egentlig vet, er at du vil høre «Herregud, det er jo kjempebra, du er sykt flink.» Slike mennesker er veldig irriterende, og gjett om vi finner flere av disse på Gløshaugen. Du har jo også den velkjente «Uff, jeg er så fyllesyk – festen i

går var helt vill!». Alle disse «klagene» skaper ofte en kjedereaksjon, for klagene må selvsagt følges opp med «verre» klager fra andre – det er jo *du* som har det verst.

Studenter er morsomme

Her på Gløshaugen finner vi mange forskjellige typer, men en fellesnevner er at alle har vært ganske flinke en gang i tiden. Men det er lett å miste selvtilliten i Bartebyen, og da er sniskryt en fin måte å få oppmerksomhet på. Det irriterer som bare det, men det er blitt *alt* for vanlig. Kaster du inn en liten kommentar om hvor trøtt og støl du er, fordi du fikk tid til en ekstra hard treningsøkt klokken seks om morgenen? Eller proklamerer du høylytt hvor mye du har å gjøre etter at du ble valgt til det utrolig ansvarstunge vervet ditt? Dette får ofte de rundt deg til å himle med øynene. Kanskje de egentlig har akkurat like mye å

gjøre? Hadde det ikke bare vært bedre om alle var helt ærlige med skrytingen sin? Dersom du turte å innrømme at du var stolt av B'en du fikk på eksamen, hadde kanskje de rundt deg vært glade på dine vegne, heller enn irriterte. Det er greit å skryte av og til, for det er jo faktisk flott at du er flink! Selv om det kanskje får deg til å føle deg litt dust når du skryter av dine gode karakterer til folk som kanskje ikke er like flinke, må det være lov å være stolt over noe en har jobbet hardt for. Sniskryting er stort sett mye mer irriterende enn ærlig skryting.

Skryt er én ting, og ja, det er irriterende. Men et annet problem som skryting har skapt, er oss som blir irritert av de som skryter. Klager avler nye klager. Til slutt sitter vi der alle sammen og klager. Det verste er at nå kan alt som blir sagt bli tatt som skryt, for personen er en skryter. Selv om de egentlig bare prøver å fortelle om livet

sitt – og klage litt da. Det er selvsagt en skala for hvor irriterende en klage er. Du vet den klagen «Jeg er så dårlig til å synge», når vedkommende faktisk er flink til det? Da trenger man ikke å fiske så mye etter skryt. Dette får oss mennesker som ikke kan synge, med mindre vi er fulle, til å bli irriterte. Vi mennesker blir egentlig ganske lett irriterte på hverandre. Kanskje det er best å ikke tenke så mye over det? Da blir det jo litt mer rolig og fint, nesten som om vi alle var like – spesielt nå i eksamensperioden.

Så mye stress

For det er litt morsomt: Hvorfor bryr vi oss så mye om hva alle andre gjør? Det som hadde vært lettest var om vi alle nikket og smilte, eller bare brydde oss mest om oss selv. For ja, vi er glade i å prate om og observere hverandre, og det å hele tiden ha gjort «mest», oppleves nesten som en konkurranse. Hvorfor kan vi ikke bare være

glade på hverandres vegne, og gå videre til neste samtaleemne? Dersom du absolutt må klage og sniskryte finnes det sosiale medier som kan brukes. Jodel er i vinden for tiden, og der finner man en del irriterte mennesker som til og med kan gi en litt humoristisk vri på ting.

Jeg kan vel egentlig ærlig innrømme at jeg selv også klager *vel* mye, og kan være nokså irriterende til tider. Alle kan kanskje innrømme det, eller? En verden uten klaging ville jo vært fint, men på sikt kanskje noe kjedelig? Greit nok, la oss beholde klagingen, men når du bruker det som en unnskyldning for skryt, må du ikke bli lei deg om andre blir irritert. Det er bare sånn vi er. Denne artikkelen er vel også en eneste stor klage, men heldigvis er den helt uten skryt. Tror jeg. Skulle du finne noe, er det bare å klage over artikkelen min. God fornøyelse!

Tekst: Odd Magnus Trondrud

Foreldrene dine har gitt deg et vilkårlig antall ferdigsorterte lister og forlanger at du produserer én liste som inkluderer alle de opprinnelige elementene samtidig som rekkefølgen er bevart. Hva gjør du?

Den lureste i landet

Utgavens algoritme handler om sammenslåing av lister. Dette er ikke det samme som *join* i database- eller relasjonsalgebraisk sammenheng, ei har det noe med *git merge* eller *merge strategy* å gjøre. Her har vi et vilkårlig antall lister med elementer i én gitt rekkefølge, og vi skal produsere én liste som inneholder alle elementene i disse listene, samtidig som rekkefølgen bevares.

Kanskje du tror du er skikkelig lur og kommer på et enkelt eksempel med to forskjellige lister som umulig kan slås sammen samtidig som rekkefølgen bevares. For eksempel $\langle [1, 2, 3] \rangle$ og $\langle [3, 2, 1] \rangle$. Det stemmer at dette ikke lar seg gjøre, men det er fordi *de er i forskjellig rekkefølge*.

... var ei lur nok

Men hvordan går vi frem? Vi utnytter egenskapene til sorterte lister gitt av rekkefølgene til dens elementer. En «rekkefølge» er noen regler som gir oss et svar på hvilket av to elementer som skal foran det andre når de sorteres. For eksempel er «lavest til høyest» en mulig rekkefølge på mennesker. Den er også gyldig for heltall, men referer da til noe annet enn fysisk høyde.

Hva vet vi om alle våre vilkårlige lister ut ifra den vilkårlige rekkefølgen? At det første elementet i hver av listene kommer før de andre i den samme listen. Når vi fjerner det første elementet i en liste gratulerer vi umiddelbart elementet som tidligere var nummer to med forfremmelsen til element *numero uno*. Ingen av de gjenværende elementenes posisjon endres relativt til de andre.

Altså, gitt N lister sortert i den samme rekkefølgen vil algoritmen produsere én liste med alle de opprinnelige elementene og rekkefølgen bevart: La f_i for $i = 1, 2, \dots, N$ være

tupler (x, i) der x er det første elementet i liste i , og $f[1]$ referer til x . Fjern disse elementene fra listene. Putt tuplene inn i en min-heap hvis rekkefølgen går fra minst til størst, eller en max-heap hvis den går fra størst til minst. Kall heapen H og husk å spesifisere rekkefølgen.

1. La L være en tom liste.
2. Hvis H er tom er vi ferdige.
3. Hent ut det øverste elementet fra H og kall det y . La j være $y[2]$.
 - Legg $y[1]$ til bakerst i L .
 - Er listen f_j ikke tom?
 - Ja: Konstruer en ny tuppel (z, j) der z er det første elementet i liste f_j . Putt denne tuppleen inn i H . Fjern det første elementet fra liste f_j .
 - Gå til (3)

Bam! Algoritmen er enkel, antar at alt får plass i minnet og tar elementer ut av lister. Du kan nok forbedre den, i hvert fall hvis du anvender det du lærte i forrige Utgavens algoritme!

Lykke til på eksamen,
og riktig god jul!

GENUS
Professional Services

Juleklem fra
readme

Utgavens konkurranse

Nikolais nødige nedstigning

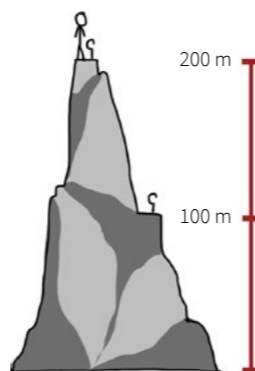

Tekst: Eivind Kløvjan
Illustrasjon: Synnøve Soon Halle

Oh boy! Nikolai er i litt av en knipe! Han befinner seg nå på toppen av en 200 meter høy fjellskrent, og er nødt til å komme seg ned. Rett ved siden av ham finner han en krok festet til fjellet, og med seg har han et tau – som dessverre bare er 150 meter langt – og en liten kniv.

Nedover fjellskrenten får Nikolai øye på en liten utstikker, som etter øyemål må være cirka 100 meter nedenfor der han nå står, altså 100 meter over bakken. På denne utstikkeren ser han enda en krok.

Nikolai kan kutte tauet som han har med seg på tvers, og han kan knyte tauet sammen med krokene, andre taubiter, eller i en løkke rundt seg selv. Anta at en enkel knute krever en neglisjerbar mengde av hele taulengden. Han kan ikke kutte tauet på langs, ettersom dette ikke vil kunne bære tyngden hans.

Hvordan skal Nikolai komme seg ned i sikkerhet?

Hvis du vet svaret, så send det til konkurranse@abakus.no med emne «NNN».

Løsningen fra forrige konkurranse var: 499 999 847 og 499 999 853.

Sponset av Genus Professional Services

Vinnere

1. Fredrik Heistad
2. Kim Borgen
3. Jonas Dammen

Premier

1. premie

2. premie

3. premie

NOTATEVOLUSJON - Ragnhild Cecilie Neset

BEGYNNELSE

ETTER EN STUND

TIL SLUTT

HVILEDAG

ASH ærUff

CAMELBACK

SSH

Smått & nett

– det du leser først!

Høylytt pizza

Det er godt med nattmat, det er noe vi alle kan enes om, spesielt Arrkom-Hege. Da hun kom hjem etter en våt natt, var det kun én ting som var klart: Pizzaen må stekes. Da er det kjedelig å sovne, slik at pizzaen står mye lenger enn den skal, blir brent og utløser brannalarmen. Man skulle tro dette ville være en ålreit vekkerklokke, men neida: I kollektivet til Hege må naboen stille opp som nattvakt.

Giftekom?

At Webkom har mange menn er ingen hemmelighet, men de har også noen kvinner. Da lederen vår for noen år siden ble sammen med en webkommer, var det ingen som hevet et øyenbryn, men nå kaster Webkoms nye kvinnelige håpefulle seg på lasset. **readme** vil gjerne ønske Tiril og Hans Wilhelm til lykke med forholdet, og satser på at vi også får dekke bryllupet.

Rolig pilsing

Koskom-Trond og LaBamba-Fredrik nådde begge langt i Ludøl, med henholdsvis andre og første plass. Mengden var solid, et sted mellom ti og femten halvliter. Et helt vanlig vors, med andre ord, så turen gikk selvsagt videre til Samfundet.

Støttekontakt

Da årets Ludøl gikk av stabelen var det knyttet store forventninger til samtlige deltakere, men kanskje ikke til tilskuerne? Karl hadde kost seg som tilskuer av spillet, og pådro seg en pen promille. Da var det godt for ham at både Trond og Fredrik var tilgjengelige, som kunne passe på ham på Samfundet da spillet var ferdig. Koskom støttet ham ytterligere denne kvelden, ved å ha en meget behagelig sofa på kontoret.

Forsvarsmekanisme

Da LaBamba-Nils fikk spørsmål om han hadde snus, foreslo han at vedkommende heller kunne «suge kuken» hans. Det falt ikke i smak. Da det ble yppet til slagsmål, kom en noe bedugget LaBamba-Karl til utsetning. Ingen vet hvordan det hele endte, men ingen fikk snus.

Julehygge

Etter en hyggelig kveld på kjelleren under Ludøl, hygget Arrkom-Jonas og LaBamba-Annette seg ytterligere. Det var visstnok så hyggelig at det hele gjentok seg på julebordet. Det var trivelig, helt til stakkars Jonas innrømmet at han ikke husket julebord-hooken. Det er ikke alltid lett.

Bankran

Tidligere dette semesteret gjennomførte flere HS-medlemmer et bankran under et immatrikuleringsball på Banksalen. Gevinsten? Sjokolade og kjærligheter med logo på. Deilig. Tone og Thinius fulgte opp suksessen på årets komitéjulebord, ved å krype gjennom en sjakt som endte opp i et rom fullt av liklignende skulpturer. Abakus-leder var ikke så veldig begeistret for oppførselen til hennes felles HS-medlemmer, men glemte det hele da maten ble servert.

Skjærende kjedelig

Både Fagkom og Bedkom har vært på hyttetur, og begge var visstnok forholdsvis rolige. Ulikt dem. Den eneste som har hatt noe å melde er Fagkom-Vegard, som var så heldig å få sove med ei skjærefjøl.

Jakketid

Da en stakkar på Studio 26 ikke fikk igjen jakka si fordi han hadde mistet lappen, var ikke Arrkom-Julie sen med å fyre seg opp. At ikke beskrivelsen av innholdet i jakka ikke var god nok for vaktene, var helt forkastelig. **readme** sier seg enig.

Gratis leksehjelp

Den skjeggete forsidemannen fra forrige utgave var ikke helt fornøyd med frieriene etter stuntet. For å bøte på dette, stiller han nå med leksehjelp. Er du en enslig kvinne som er sånn passe hyggelig, på søken etter faglig påfyll og kanskje en god film? Ta kontakt med **readme**, så skal vi sørge for at dere begge får det dere trenger.

